

“Diuen que sóc com un drapaire de la història”

Activista cultural i periodista, la seva feina li va permetre conèixer personatges com Pla, Dalí o actors de Hollywood quan rodaven a la Costa Brava

Té pensat cedir al municipi el seu arxiu

Lluís Molinas, a l'escala de casa seva, a Palafrugell
Foto: QUIM PUIG.

Els records de Lluís Molinas (Palafrugell, 1935) són tants i segurament tan atapeïts com el seu domicili, on conserva endreçats centenars de quadres, fotografies, llibres i documents que ha anat col·leccionant i rescatant, en ocasions, abans que es poguessin perdre. Al llarg de la seva vida ha anat compaginant les aficions, sovint confoses amb la seva feina cultural i periodística. A principis de l'any passat, el seu municipi li va reconèixer la trajectòria amb el diploma al mèrit cultural.

El rodatge de 'Pandora' va fer que els productors de Hollywood descobrissin la Costa Brava com a paradís

Em sap greu trobar sovint als encants o a punt per ser llençades joies com ara primeres edicions de grans obres

De tantes facetes per repassar, per quina començaria?

Vaig descobrir el cinema amb 7 o 8 anys. I aquí va començar la meua dèria. Quan veia una pel·lícula i m'impactava una escena, la comentàvem amb els companys de feina de la Sarfa. De vegades imitava la representació dels protagonistes i imitava les veus, i em van començar a dir que em podria dedicar al teatre. Jo no m'hi veia, perquè era molt tímid, però vaig acabar al grup teatral del Casal

Parroquial i aquí va començar la meua primera faceta, als escenaris, fins que ho vaig deixar, l'any 2009.

Troba a faltar saltar a escena?

Amb l'edat i els problemes de salut, avui no aguantaria una representació sencera. Però hi mantinc el contacte i encara faig alguna actuació, curta, amb caràcter benèfic. I algun cameo, com ara farà un parell d'anys a Un tramvia anomenat desig, al Teatre Municipal de Palafrugell.

En el pla de l'afició al cinema, vostè va començar pel col·leccionisme...

Quan tindria uns 17 anys, i encara treballava a la Sarfa, ja era molt aficionat a col·leccionar els fullatons amb els programes de les sessions cinematogràfiques i altres materials, i uns coneguts em van fer saber que a Barcelona s'havia fundat un club de col·leccionisme, el Consultorio Universal Cinematográfico. Com a soci, vaig poder entrar en contacte amb altres aficionats europeus per intercanviar, a més dels programes, publicacions,

cartells originals... I també em va servir per començar a escriure articles, com ara un que em van premiar dedicat a Greta Garbo.

Però a més d'això, va ser testimoni dels mítics rodatges de Hollywood a la Costa Brava...

El primer cop recordo que, tindria uns quinze anys, i amb la meua mare vam saber que estaven rodant algunes seqüències de Pandora al poblat ibèric de la platja del Castell de Palamós. Hi vam anar en bicicleta i vaig poder veure l'Ava Gardner de prop, des d'uns 10 o 15 metres.

I la resta els va veure també per afició?

A mitjans dels 50 es va engegar a Palamós una nova emissora de ràdio, La Voz de la Costa Brava, i de vegades, el grup teatral del Casal anàvem a fer sessions de radioteatre en directe. El director de l'emissora, Jaume Sureda, em va involucrar perquè a més de teatre hi fes de locutor i fins i tot falques publicitàries. I d'aquí que pogués entrevistar, per exemple, Concha Velasco i Fernando Fernán Gómez mentre rodaven a Calella Crimen para recién casados. D'ella, recordo que era molt simpàtica. I d'ell, a la pregunta de quina actriu de Hollywood voldria compartir repartiment, em va respondre sense embuts que amb Ava Gardner, "que estava molt bona". Aquell mateix estiu, la feina em va permetre accedir al rodatge de Liz Taylor a Begur, d'escenes de De sobte, l'últim estiu. Em va concedir una petita entrevista, amb molta amabilitat, i encara conservo l'autògraf que em va signar.

Va conèixer altres actors en persona?

Posteriorment, com a corresponsal per a RNE, Europa Press i El Correo Catalán, vaig tenir l'oportunitat de fer moltes altres entrevistes, al francès Maurice Ronet, Kirk Douglas, Abbe Lane, Teresa Gimpera... Però no només a gent del cinema, Terenci Moix, Josep Pla, Salvador Dalí...

Amb qui es quedaria, amb en Pla o amb en Dalí?

Amb en Pla més o menys ja m'havia tractat abans d'entrevistar-lo. Des de petit, perquè la seva família i la meua tenien amistat, però sempre em va fer una mica de basarda. Vam compartir alguns sopars i crec que com a persona era complicada i fins a cert punt discutible la seva manera de procedir. Això sí, com a escriptor era genial. Dalí, en canvi, estava a l'altre extrem. Hi vaig tenir una relació cordialíssima, després d'entrevistar-lo quatre o cinc vegades. Em va arribar a enregistrar unes paraules de presentació per a un muntatge de La Casa de Bernarda Alba. Era una persona encantadora, planera com nosaltres, sempre que baixava de l'escenari del seu paper d'artista.

Conserva material d'aquestes entrevistes?

Sí, conservo retalls, fotografies i documents, i em plantejo de fer un llibre en què, a més de les transcripcions de les entrevistes, m'agradaria afegir-hi anècdotes, coses off the record que en el seu moment no vaig fer servir, una descripció més subjectiva de l'ambient i els records. Molts amics m'animen perquè diuen que el dia que falti, si no, tot això es perdrà.

Tornant a l'època esplendorosa de rodatges cinematogràfics a la Costa Brava, per què creu que es va acabar?

De pel·lícules catalanes i espanyoles sempre se n'han continuat fent, però la gran descoberta a escala internacional i de Hollywood es va produir arran del rodatge de Pandora, en què cal reivindicar la feina que Albert Puig Palau, avui injustament oblidat, va fer per dur tot l'equip de la producció fins a la Costa Brava. Aquell rodatge va servir perquè les grans productores de Hollywood descobrissin aquest paradís perdut. Als anys 50, a

l'atractiu de la zona s'hi sumava que la mà d'obra era molt barata. Fins i tot el ministeri de l'exèrcit franquista hi col·laborava amb les tropes si calien extres o filmar batalles. Però tot això es va acabar. El paisatge, més o menys, s'ha pogut conservar, però la vida es va encarir i a Hollywood els devia deixar de sortir a compte venir aquí.

Amb 'Joc de trons' a Girona i els 'Ocho apellidos catalanes' es podria recuperar el poder de les comarques gironines com a rerefons per al cinema?

Potser, perquè en el cas de Joc de trons, el Barri Vell de Girona és un escenari perfecte, com ja es va poder veure a El perfume. I és que, de fet, Catalunya és un gran plató cinematogràfic, amb paisatges, racons i monuments que conserven l'essència de les arrels. La indústria del cinema a Catalunya va quedar endarrerida per la censura del règim, com ara en l'estrena de la primera producció en llengua catalana durant el franquisme, El Judas, que va topat amb la censura i el dia de l'estrena va acabar amb la intervenció dels grisos.

Entre les seves inquietuds també hi ha hagut la lluita pel patrimoni i les tradicions orals del Baix Empordà.

Amb en Joan Piera ens ha agradat compilar documents sobre la història de Palafrugell i la resta de la comarca des de fa quatre dècades. Fa alguns anys vam contactar amb la família de l'escriptor Miquel Torroella i Plaja, fill de Fitor, a les Gavarres, perquè ens autoritzessin a reeditar algunes de les obres cabdals que, com a cronista, descriu i relata llegendes, tradicions, històries i testimonis orals. Pel meu compte, també he publicat sobre la Guerra Civil i la postguerra a Palafrugell i la història del teatre a Palafrugell i Palamós.

La seva casa és un petit museu o arxiu...

Sempre m'ha agradat anar als encants, a veure els drapaires, o a les cases particulars d'algú que havia mort al recat de llibres o documents. Em sap molt greu trobar sovint veritables joies per llençar. Per exemple, primeres edicions d'obres d'autors com ara Pla, a qui ningú ha donat la importància que mereixien. O arxius i documents personals que poden tenir molt de valor.

Per exemple?

Un dia, en un mas a pagès, va caure a les meves mans una Bíblia en pergamí que havia estat editada a Venècia i datada del 1593. La mestressa em va dir que en fes el que volgués, i només em va demanar 100 pessetes a canvi. Respecto molt la tecnologia i la digitalització, però crec que no tot ha de ser-ho i que no ens podem permetre deixar els llibres i el paper de banda. Tot aquest llegat no es pot perdre, i malauradament, amb els anys, he vist esvaïr-se moltes biblioteques i arxius que eren tresors: fets malbé, llençats o cremats. Hauria de ser un patrimoni de tots. Sóc una mica drapaire de la història, i m'ho han dit tantes vegades que fins i tot ja em fa gràcia.

Respecte a documents, què conserva?

He rescatat documentació d'exiliats per la Guerra Civil, en molts casos a França. Són documents i cartes vinculats amb la militància a la CNT o la FAI, que em van cedir descendents.

Ho ha pogut classificar?

Més o menys i en la mesura que puc. De vegades em trobava, tot de sobte, amb carregaments ingents. Recordo, com a anècdota, un viatge a Tolosa de Llenguadoc, després de la mort d'una senyora que havia estat activista de la CNT. Els seus hereus em van demanar que me'n cuidés i amb un amic ens hi vam arribar en cotxe. Després

de carregar tots els documents, a corre-cuita, i amb el Suzuki atapeït al límit, vam emprendre la tornada. I fèiem broma que si ens hagués tocat travessar la frontera d'aquella manera en temps de Franco, del Pertús hauríem anat a petar directes a Alcalá-Meco.

Ha pensat en el futur que hauria de tenir tot aquest fons que ha acumulat?

Fa temps que estic en converses amb el govern local de Palafrugell per trobar la manera que tot el fons, el dia que jo falti, estigui a disposició dels ciutadans del municipi.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-10-2015 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/908427-ldiuen-que-soc-com-un-drapaire-de-la-historiar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui